

عنوان مقاله:

بررسی اثر بخشی امید درمانی بر انعطاف پذیری شناختی و اضطراب در بیماران مبتلا به لوپوس در دوران پسا کرونا

محل انتشار:

نخستین همایش ملی مطالعات علوم روانشناختی و رفتاری با محوریت سبک زندگی و سلامت روان در پسا کرونا (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

فاطمه فراخی قصر ابونصر - دانشجوی کارشناسی، رشته روانشناسی، موسسه آموزش عالی زند شیراز

خلاصه مقاله:

سیستم ایمنی ضعیف از مهم ترین عامل خطر در ابتلا به ویروس کرونا است. این بیماری تنفسی حاد که به شکل عمومی به آن کرونا نیز میگویند، میتواند علاوه بر تاثیرگذاری مستقیم بر جسم انسان، منجر به بیماری هایی از جمله لوپوس نیز شود. بیماری لوپوس یک بیماری مزمن و التهابی مخرب است و همچنین این بیماری جز بیماری های خود ایمنی می باشد. این بیماری بر روی وضعیت روانی، ارتباطات بین فردی و اجتماعی و به طور کلی بهزیستی روانشناختی بیماران تاثیر منفی دارد. هدف از پژوهش حاضر، بررسی اثربخشی امید درمانی بر انعطاف پذیری شناختی و اضطراب در بیماران مبتلا به لوپوس در پسا کرونا می باشد. روش این تحقیق نیمه تجربی و به روش پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل یکی از بیمارستان های شیراز بود که ۶۰ نفر از آنها به روش نمونه گیری تصادفی انتخاب شدند و در دو گروه کنترل و آزمایش قرار گرفتند. جهت گرد آوری داده ها از آزمون های دنیس و وندر وال (CFI) و اضطراب بک (ABI) استفاده شد. گروه آزمایش به مدت ۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای (هفته ای یک بار) تحت آموزش امید درمانی قرار گرفتند. نمرات آزمودنی ها با استفاده از تحلیل کواریانس تک متغیری تحلیل شد. یافته ها نشان داد امید درمانی بر افزایش انعطاف پذیری شناختی و کاهش اضطراب بیماران مبتلا به لوپوس موثر می باشد ($P < 0.05$). نتیجه ی پژوهش نشان داد که امید درمانی میتواند انعطاف پذیری شناختی و اضطراب را در بیماران مبتلا به لوپوس بهبود بخشد.

کلمات کلیدی:

بیماری لوپوس، امید درمانی، اضطراب، انعطاف پذیری شناختی، کرونا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1720377>

